

Sayın Başbakan;

Ben; son kongresinde, heyecanla bozkurt işareti yapan siyahî bir mensubu medyada hayretle haber yapılan, Türk Milliyetçiliği'ni kendisine şiar edinmiş bir partinin milletvekiliyim.

Ben; "Türklüğümü elimden mi alacaksınız?!" diye haykıran Levon Panas Dabağyan'ın geçmişte yöneticilik yaptığı bir partinin genel başkan yardımcısıyım.

Ben; Türk milliyetçiliği uğruna verdikleri mücadelenin bedeli olarak, 12 Eylül'ün zindana tıktığı ve astığı ülküdaşları içinde ana-babaları Kürtçeden başka dil bilmeyenler olan bir ülkücüyüm.

Siz ki;

Bir avuç oy uğruna bütün bunları görmezden gelen ve milletin de görmesini engellemeye çalışan bir başbakansınız. Milleti ifsâd etmekten başka bir amaca hizmet etmeyecek bu tavrınızla, "kalbi olup da onunla kavramayan, gözü olup da onunla görmeyen ve kulakları olup da onunla işitmeyen" (7/179) bir kimse gibisiniz.

Sayın Başbakan;

Söylem ve eylemleri toplumsal sonuçlar doğuran bir konumu işgal etmiyor olsaydınız, "Türk Milliyetçiliği ayaklarımın altındadır" sözünüz için, "onu 'en milliyetçi lider' seçenler düşünsün" deyip geçebilirdik. Belli ki; siz de, dün "ak" dediğinize bugün "kara" da deseniz, her dediğinizde bir keramet vehmeden bu muazzam siyasal bilince(!) güvenmektesiniz. Ne var ki –ve ne yazık ki;kalkıştığınız işlerin bedelini sadece siz veya onlar ödemiyor.

Sayın Başbakan;İçinden geldiğiniz geleneğin bütün etkilerine rağmen, on yıldır başbakanlık yapan ve odalar dolusu danışmana sahip birinin hem ırkçılık hem de milliyetçilik konularında (evet, iki ayrı konuda) bu derece cahil olabileceğine inanmam mümkün olmuyor ve haliyle, yapmaya çalıştığınız şeyin nedenlerini amaçlarınızda arıyorum. Açıktır ki; böyle bir arayışın sonuçları da 'bilgi' düzleminde değil, 'ahlak' düzleminde değerlendirilecektir. Bununla birlikte; bu metnin bir "açık mektup" olması sebebiyle, sonuçta "cehalet" veya "kötü niyet" olarak değerlendirilecek tutumunuzun konusu da herkesçe anlaşılır kılınmalıdır diye düşünüyorum. Bu düşüncemin gereği olarak da destursuz girdiğiniz bağdaki kavramları –sizin gibi- eğip bükmeden görünür kılmak istiyorum.

İşe sizin başladığınız yerden yani "asabiyyet"den başlayalım:

Bir kavram olarak 'asabiyye' dile getirildimi, akla da İbn Haldun gelir. Bununla birlikte –sanıldığının aksine- İbn Haldun'da 'asabiyye'nin olumsuz bir anlamı yoktur. Ne var ki; İbn Haldun 'asabiyye' terimini icad eden değil, ona genel bir sosyolojik içerik kazandıran kişidir. O halde bakmamız gereken yer daha gerilerdedir. Burası, sizin düşüncenize de kaynaklık eden yerdir.

"Asabiyyet" Arapçanın çok eski bir kelimesidir ve Cahiliye toplumunda bir kişinin kabilesine olan bağlılığını anlatmak için kullanılırdı. "Asabiyyet" kelimesi Arapça a-s-b kökünden türemiştir. 'Asabe' –terim olarak- "baba tarafından kan bağı bulunan akraba topluluğu" demektir. Asabe'den türeyen 'Asabiyyet' ise, kişinin –haksız olsalar dahi- asabesiyle birlik olması ve onların çıkarlarını savunması anlamına gelir. Arap kabileciliğinin bu özel türünün

ardındaki ilkel zihniyeti en iyi yansıtan şey “bizim en kötümüz başkalarının en iyisinden daha iyidir” sözüdür. ‘Asabiyyet’ kavramının anlam içeriğini belirleyen en önemli özellik ‘adalet’e yer vermemesidir. “Adalet-asabe çıkarı” seçiminde tercih her zaman asabeden yana kullanılır. Kavramın bu kullanımının –İbn Haldun’dan farklı olarak- sadece sosyolojik değil, ahlaki ve psikolojik bir yönü de vardır. Kişi davranışı olarak psiko-patolojik görülebilir.

Asabe başta olmak üzere -İslam’a dek- Arapçada kişinin guruba bağlılığını anlatan terimler doğuştan gelmeyle ve değiştirilemez olmayla ilgilidir.

Arap kabilelerinin asabiyyeye tutunmaya çalıştığı dönemde, Türklerin en az 1000 yıllık kurumlaşmış bir devlet gelenekleri vardı. İbn Haldun’un “devlet aşamasında asabiyyenin ortadan kalktığı” tespitini teyit eder şekilde, bu gelenek –elbette- kabile taassubunu aşmış ve etnik kökenine bakmaksızın, kendine inananları “aynı devlet” çevresinde toplamıştı. Nitekim; Mete’nin veziri –hem de Çin’le savaşırken- bir Çinli idi ve Attila’nın kapısında Got kralları nöbet tutuyordu. Göktürk Kağanı Bumin’in kurt başlı tuğu da her kökenden insanı kendi çevresine toplamıştı. Kurumlaşmış bir hukuk vardı. Adalet törenin temeliydi ve değil herhangi bir kabile üyesi, kağan dahi adaleti ihlal edemezdi.

Türklerdeki devlet ve hukuk anlayışıyla kıyaslandığında, Arap cahiliye toplumunda tek belirleyici norm olan ‘asabiye’ çok ilkel bir tutuma karşılık gelir.

Sayın Başbakan;

Eğer “asabiyye” derken kastınız bu ise, onu beraberce ayaklarımızın altına alalım. Tabi, böyle bir tutumun milliyetçilikle bir ilgisinin olamayacağını kabul etmeniz şartıyla. Nitekim İslam Peygamberi’nin ortadan kaldırmak istediği anlayış da budur. Ne var ki; bu anlayış o kültür ikliminde o kadar kökleşmiştir ki; Hz. Muhammed’in Veda Hacci’ndeki vasiyetine rağmen, O’nun ölümünden sonra, en muttaki bilinen sahabeler bile “halifeler Kureys’tendir” gibi bir tavır geliştirebilmişlerdir. ‘Mevali’ fikri ve uygulaması asabiyye anlayışının bir uzantısıdır. Buna bir tepki olarak doğan Şuubiyye de bu tarihsel çerçevede anlam kazanmıştır.

Bunları İmam-Hatip’te öğretmediler mi yoksa siz mi unuttunuz? Lütfen hatırlayın ve “dindar gençlik’e de anlatın. Bunlar, günümüz Türkiye’sini anlamda da önemli katkılar sunabilecek tarihsel örneklerdir.

“Günümüz Türkiye’si” demişken... ‘Asabiyye’, kendi kabilesinden olanı haksız da olsa sahiplenmek, başkalarına karşı onu üstün tutmak, her türlü nimeti -adaletsizce de olsa- sadece onlara sunmak anlayışının adıdır. İslam Peygamberinin ayaklar altına aldığı bu anlayışa günümüz Türkiye’sinde örnek olabilecek yegâne tutum yandaşlarınızla ilişkinizde açığa çıkmıştır. Arap cahiliye toplumunda gördüğümüz ve sizin başkalarını suçlamak için bir araç olarak kullanmayı tercih ettiğiniz asabiyyetin özelliklerini asıl iktidarınız taşımaktadır. Asabiyyetin en belirleyici özelliği haksız olduğunda dahi kendi kabilesi yanında yer almaktır. Bu çerçevede; “Ey iman edenler, kendiniz, anne-babanız ve yakınlarınız aleyhine bile olsa, Allah için şahitler olarak adaleti ayakta tutun” (Nisa/135) ilahî emri, 1400 sene önceki cahiliye toplumunda da “dindar nesil” yetiştirmeyi hedefleyen iktidarınızda da daha bir anlamlı olmaktadır. Kendinizi “savcısı” ilan ettiğiniz davalar ile sanıklarından önce savcılar yargılanan Deniz Feneri davası karşısındaki tutumlarınız, çalınıp kime dağıtıldığı belli olmayan sınav sorularına ilişkin vurdumduymazlığınız ve yandaşlara dağıtılan ihaleler konusundaki hassasiyetiniz, sıra size geldiğinde, asabiyyenin ayaklarınızın altında değil, başınızın üstünde olduğunu yeterince anlatmaktadır.

Asabiyye’nin anlamlı olduğu bir kültür iklimi elbette vardır. Ama bu Türk devlet Geleneği çevresinde oluşan milliyetçilik anlayışının iklimi değildir. Geçmişte, Türk devlet geleneğinin ulaşmadığı bir yerde görüldüğü gibi, günümüz Türkiye’sinde de Türk devlet geleneğinden uzaklaşıldığında ortaya çıkmıştır.

Sayın Başbakan;

Belli ki, “ırkçılık” derken de Batı’daki bir takım uygulamaları ve onlara bağlı bir kavramsallaştırmayı göz önünde bulunduruyorsunuz. Bu yönelişiniz kınanamaz; zira söz konusu olan şey Batı’nın bir parçasıdır. Peki, Batı tipi sınıflı ve sömürgeci toplumların tarihsel gelişme şemasında yer alan bir olguyu Türk tarih ve kültürü için de varsaymak hakkını size kim verdi? Size öyle geliyor diye, belli bir içerik atfederek kullandığınız kavramların toplum üzerinde önemli etkileri vardır. Siyasi kavramların yanlış kullanımları bile –ne yazık ki- önemli ve telafisi zor

sonuçlar doğurur. Yani, bu türden bir kullanımla kitleleri harekete geçirmek, varsayılan içeriğin doğruluğunun veya sizin haklılığınızın göstergesi değildir. Siz, anlık siyasi amaçlarınıza ulaşmak için bunu bir araç olarak kullanırsınız ama bedelini bütün millet öder, hem de geleceği boyunca. “İrkçilik” kavramını sorumsuzca kullanırken de yaptığınız budur.

Sayın Başbakan;

Nasıl ki; ‘asabiyye’ cahiliye toplumunda gördüğümüz hususunda hemfikir olduğumuz şey ise ve Türk milletini suçlamadan önce de Türk tarihinde bunun örneklerini göstermek zorundaysanız, şimdi ne olduğunu göreceğimiz ırkçılığın da Türk tarihindeki örneklerini göstermek zorundasınız. Yoksa bilmelisiniz ki; kalkıştığınız iş oy çokluğuyla başarabileceğiniz bir şey değildir.

Sayın Başbakan;

İrkçilik Batı’nın malıdır ve başka toplumlara ihracı da pek olası görünmemektedir. Batı’nın ‘millet’ kavramsallaştırmasının kökeninde dahi ırkçılığa elverişli bir zemin vardır. Batı dillerindeki “nation” kelimesinin Latincedeki öncülü “natio” kelimesi “natura (doğa)” kelimesi ile aynı kökten gelir. Kök olan “nasci” kelimesi “doğmak, dünyaya getirilmek” anlamındadır. Metinlerde, kadının çocuk doğurması da bitkinin topraktan bitmesi de aynı kelime ile karşılanmıştır. İşaret edilmek istenen anlam -aynı “asabe”de olduğu gibi- “doğuştan getirilen, öyle doğmakla kazanılan ve sonradan değiştirilemez olan” çevresinde belirlenmiştir. Yani bunların hiç biri Türkçede “iradî siyasi birlik” anlamına gelen ‘Budun’un etimolojisine sahip değildir.

İrkçilik düşüncesinin yeşermesine elverişli ortamı sağlayan Hint-Avrupa toplumlarındaki sınıflı yapı olmakla birlikte; bir ideoloji olarak ırkçılık kesinlikle sömürgecilik ile ilgilidir. Batı, işgal edip sömürmeye başladığı Amerika ve Afrika’nın gerçek sahiplerinin insan sayılıp sayılmayacağını uzun yıllar üniversitelerinde ve kilisede tartışmıştır. Ancak Papa II. Julius zamanında Amerikan yerlilerinin de Adem-Havva nesline mensup oldukları resmen ilan edilmiş ve Hristiyanlığın onlar arasında da yayılabileceği kabul edilmiştir. Avrupa üniversitelerinde “Yeni Dünya’nın işgalinin meşruiyeti” sorunu uzun süre tartışıldıktan sonra, Avrupalıların, Hristiyanlaştırabilmek amacıyla, yerlileri boyunduruk altına almaya ve gelişmiş uygarlıkların daha aşağı düzeydeki uygarlıklara hükmetmeye hakları olduğu savunulmuş ve “yerlilerin, üstünde hayvanlar gibi yaşadığı bu topraklar, onları ilk işgal edenindir” hükmüne varılmıştır. Marks’ın, “tarih dışı” bir topluma uygarlık götürecek olan İngiltere’nin Hindistan’ı işgalini meşru görmesi, bu gelenek dikkate alındığında, yadırganmamalıdır.

Fransız felsefeci Alain Badiou ebeveyninin kendisine armağan ettiği 1932 tarihli bir Larousse sözlüğünde, “İrklar hiyerarşisi” maddesinde bir zenci kafasını, goril kafası ile Avrupalı kafasının arasında gördüğünü dehşet içinde aktarmaktadır.

Batı emperyalizmi Amerika ve Afrika’yı sömürüp köleleştirirken, kendi inançlı Hristiyan halkına bunun meşruiyetini de anlatabilmeliydi. Batı’nın bu arayışı uzun sürmemiştir. İhtiyacı olan ideolojik çerçeveyi Darwin ve Mendel’in evrim ve kalıtım kuramlarında bulmuştur. Darwin’in ‘Doğal ayıklanma’ düşüncesi bilimsel bir tez olmaktan çıkarılmış, ‘sosyal evrim’e, ‘sosyal ayıklanma’ya tahvil edilmiştir. Evrim kuramı ‘üstün ırk’ hayali peşinde koşanların elinde, artık ciddi bir silah olmuştur. Bunun öncülüğünü de – öyle, ayaktakımı filan değil- bilim adamları, filozoflar, gazeteciler ve aristokratlar yapmıştır.

Batı’da gelişen ve sadece de Batı’da gelişebilecek olan Öjenik hareketin düşünce mirası çok yakın zamanlara kadar korunabilmiştir. Danimarka’nın 1929-1967 yılları arasında uyguladığı “ırk temizliği” programıyla çoğunluğu geç gelişim gösteren, hafif hareket özürlü ya da çeşitli derecede zeka geriliği yaşayan 11 bin genç kadını zorla kısırlaştırdığı ancak birkaç yıl önce ortaya çıkmış ve açıkça yazılır olmuştur.

Dikkat ettiyseniz Nazizm’den hiç söz etmedim bile.

Tarihsel bakımdan açık olan şudur: Emperyalizm düşüncesinin yerleşmediği kültür ortamlarında ırkçılık düşüncesine de rastlanmaz. Batı’nın “aşağı” olarak gördüğü toplumlar, bir tepki olarak dahi ırkçılık yapmamışlardır. İrkçilik Batı sömürgeciliğinin ideolojisi olarak sınıflı toplumların yapısına uygun tarzda ihdas edilmiştir. Sömürgeci ve sınıflı olmayan toplumlarla ilgili değildir. İrkçilik, sahneye çıktığı andan itibaren

BAŞBAKAN'A AÇIK MEKTUP

Contributed by ulku2

Tuesday, 26 February 2013 14:49 - Last Updated Tuesday, 26 February 2013

Kapitalizmle el ele yürümüşür. Kapitalizm nedir biliyor musunuz? Kapitalizm, bir ülkenin başbakanına “ben ülkemi pazarlamakla mükellefim” dedirtebilen şeydir.

Şimdi söyleyin Sayın başbakan; yukarıda anlatmaya çalıştığım türden bir ideolojik zemini ve buna bağlı olarak ortaya çıkan uygulamaları Türk tarihinin hangi döneminde görebileceğinizi düşünüyorsunuz da bu kavramı dilinizden düşürmüyorsunuz?

Belki de bu sizi aşan bir iştir; onu yandaş medyayı dolduran, “resmî tarihi sorgulamak/yargılamak” azmindeki zihniyet ve kader ortağınız çakma tarihçilerinize bırakmalısınız. Nasılsa onlar da, Türklüğü tarihten bağımsız bir tercih sayan ve bir ırk olarak algılamakta inat eden tarihsiz zihniyetinizi temsil etmekte ve Cumhuriyeti de “devleti bir etnisiteye oturma projesi” olarak görmekte. Ne var ki, benim gördüğüm, erken dönemle pek ilgili değil. Savaşıkları topluluklar kendilerine tâbi olduklarında “benim milletimden oldular” diyen Mete’yi, Bilge’yi bilmeyebilirler. Korkarım, Orkun bengaşlarını veya Kutadgu bilig’i de görmüş değillerdir. Doğru ya, onların asıl zoru “Türk ırkçılığı” temelinde kurulduğunu savundukları Cumhuriyet’in tarihiyle. O halde çalışıkları yerden soralım:

“Türk ırkçılığı” temelinde kurulduğu söylenen bu cumhuriyetin İstiklal Marşı’nı, şahsınızın ısrarla “Arnavuttur” dediği Mehmet Akif yazmamış mıdır? Marşın orkestrasyonunu Edgar Manasyan yapmamış mıdır? Atatürkçülüğün ideologlarından biri olarak Cumhuriyet’in öne çıkardığı kişi Moiz Kohen değil midir? Türklük araştırmalarıyla temayüz eden Avram Galanti, şu an sizin ve benim de bulunmakta olduğumuz bu Meclis’te milletvekilliği, Kurucu Meclis üyeliği ve senatörlük yapmamış mıdır? Agop Martayan, Türk Dil Kurumu’na olan katkılarından dolayı, Atatürk’ten “Dilaçar” soyadını almamış mıdır? Türk Dil Kurumu’nun ilk genel sekreteri değil midir? Atatürk’ün –o görmekten pek haz etmediğiniz- meşhur imzasının kaligrafisi Hagop Vahram Çerçyan’a ait değil midir? Türk Milleti’nin Kürt, Çerkes, Laz, Boşnak, Arap v.s. kökenden gelen fertlerinin bulundukları yerleri ve yaptıkları işleri ise örnek vermekten dahi haya ederim. Hadi, bunları siz bilmiyorsunuz diyelim; bu çakma tarihçileriniz de mi bilmiyor?

Sayın Başbakan;

İrkçılığın ağır bir anlam yükü vardır. Bu türden kavramları siyasi amaçlarınızın oyuncağı haline getirmeyin. Bunu, adını söyleyemediğiniz Türk Milleti’ne yapmayın. Bunun vebalini ödeyemezsiniz. Sizin o dilinizden düşürmediğiniz “asabiyye” ve “ırkçılık” devlet aşamasına geçememiş veya sömürgeci toplumların işidir. Türk tarihinin hiçbir döneminde; Devlet, kendisine hizmet edeni ödüllendirirken yaptığı gibi, kendisine isyan edeni cezalandırırken de derisinin rengine, diline veya etnik kökenine bakmamıştır. iddialarınızın hiç biri “Türk” için geçerli değildir. Artık bu adını söyleyemediğiniz Türk Milleti’ne iftira etmekten vazgeçin, onlar da böyle bir başbakana sahip olmanın utancını yaşamasınlar.

Sayın Başbakan;

Şahsınızın milliyetçilikten ne kadar anladığı, “etnik, dini ve bölgesel” olmak üzere “milliyetçiliğin her türüne karşı” olduğunuzu söylediğinizde açıkça belli olmuştu. Bu “milliyetçilik türleri”ni nereden öğrenmiştiniz bilemem ama doğrusu “dini milliyetçilik”ten söz edişiniz güldürürken düşündürmüştü de. Entelektüel donanımınızı sergileme biçiminizden çıkardığım sonuç sizin “milliyetçilik”i bir tür küfür sözü olarak kullandığınızdı. Siz –pekala- üzerinize su sıçratan bir otomobilin ardından da “seni milliyetçi!” diye bağırabilirdiniz.

Bütün bunlara rağmen -her ne kadar sizin idrakinize güvenim kalmasa da- bir “açık mektup” kaleme almanın sorumluluğuyla milliyetçiliğin ırkçılıkla bir tutulmasının nasıl bir bühtan olduğuna dair önemli bir hatırlatma yapmak istiyorum.

Türk tarihi işe karıştırılmadığı ve salt teorik zeminde kalındığında dahî görülmesi gereken şudur ki: Milliyetçilik, her şeyden önce, ırkçılığa karşı bir seçenektir. İrkçılık, ‘dışta bırakarak’ kendini yaratırken; milliyetçilik, ‘içine alarak’ var olur. Bunun nedeni de; ırkın doğuştan ve verili olmasına karşılık, ‘millet’in böyle olmamasıdır. ‘Millet’ ırk veya kabile çerçevesinde kalınarak değil, bilakis, onlara rağmen var olan bir yapıdır. Böyle bir yapıyı kurmak zor ve her topluluğun başaramayacağı bir iştir. “İrka dayanarak” değil, “ırka rağmen” başarılan bu iştir milliyetçilik. Farklı kabile ve kökenlerden gelen insanları “aynı devlet” ülküsünde birleştirme işidir. İbn Haldun’un da dediği gibi, ‘Devlet’ aşamasında ırk çözülür ve insanlar arasında bir ülkü birliği kurulur. Onun için öz amcasını kendi

BAŞBAKAN'A AÇIK MEKTUP

Contributed by ulku2

Tuesday, 26 February 2013 14:49 - Last Updated Tuesday, 26 February 2013

elleriyle vuran Osman Rum nökerleriyle Osmanlı Beyliği'ni kurmuştur. 'Millet' de 'milliyetçilik' de devletli toplumlarla ilgili olgulardır. Onun içindir ki Türk Devleti içinde ve Türk Milleti arasında ayrı bir Türkmen, Kürt, Laz, Çerkes v.s. "milliyetçiliği olmaz.

Lütfen anlamaya çalışın sayın Başbakan, 'Millet' ne kadar 'kabile' veya 'ırk' demekse; 'Milliyetçilik' de o kadar 'asabiyet' ve 'ırkçılık'la ilgilidir.

Ben sizi anlamıyor değilim. Anlayabiliyorum. Taşımakta olduğunuz zihniyet ve ruh durumunun içinden geldiğiniz gelenekten kaynaklandığını ve nasıl bir geleneğin içinden geldiğinizi biliyorum. Hiç bir büyük tarihçisi olmayan, tarih bilincine sahip bulunmayan; sadece evliya menkıbeleri ve tarih kıssalarıyla kendine ufuk çizebileceğini düşünen bir gelenekten geliyorsunuz. Sizler tarihten kopartılmış, tarihsiz ve adı olmayan bir "millet"e mensup olması istenmiş yitik nesillersiniz. İçinde yoğrulduğunuz gelenekte "Tarih bilinci" olmadığı gibi –sanılanın aksine- tarihselliği içinde bir "din bilinci" de oluşabilmiş değildir. Bu yüzden İslam'ı da bir berat ya da silah gibi algıladınız. Sizi başkalarıyla birleştiren bir şey olarak değil de sizi başkalarından ayıran ve onlara üstün kılan bir şey olarak. İşte Tarih bilinci olmayınca ortaya çıkan asabiye tavrı budur. Sizden olmayan Müslümanları bile, Arap'ın diğerlerini "Mevali" olarak gördüğü gibi görür oldunuz. Oysa onlar içinde sizlerin de ataları vardı. Çoğalsanız bile azınlıkmiş gibi duymanız, davranmanız içinden geldiğiniz gelenek yüzündendir. On yıldan uzun süredir devletin bütün kurumlarını siz yönetiyorsunuz ama onları hala ele geçirilip kendi adamlarınızı yerleştireceğiniz mevziler gibi görüyorsunuz. Bütün kurumlarını yönetmekte olduğunuz devleti benimsediğinizi gösterir hiçbir emare yok. Belli ki, "Türk Devleti" olarak kaldığı sürece onu içselleştireceğiniz de yok. Çünkü Tarih bilinci ile siyasi iktidar arasında olması gereken ilgi geldiğiniz gelenekte de taşıdığınız zihniyette de yok. Siz Tarihsizsiniz; tarihî bir devlete yabancılığınız da o yüzdendir. Tarihe düşmansınız. Milliyetçilik "Tarihlilik" olduğu için milliyetçiliğe de düşmansınız.

Şu an itibarıyla "tarihçilik"ten anladığınız Türk Tarihi'ne saldırmak işidir. Belli ki, Türk'ün gerçek güç kaynağının orası olduğunu anlamışsınız. "Resmî Tarih"e saldırmayı kahramanlık sayan çakma tarihçileriniz biraz da "Resmî İslam Tarihi"ni sorgulasalar ya. Din istismarı yaparak dünya iktidarı kuranların ipliğini pazara bir çıkartsalar ya. Ama yok, onların amacı üzüm yemek değildir. "Resmî tarihi sorgulamak" kisvesi altında, "mikro tarih" veya "canlı tarih" gibi ne idüğü belirsiz postmodern yönelimlerden medet ummaları başka bir amaç içindir. Bu amaç, "çok kültürlülük, çok dillilik ve çok tarihlik" kavramlarını öne çıkartarak, millet bütünlüğünü parçalamaktır. Öyledir, çünkü kültür, dil ve tarih demek 'millet' demektir ve gerçekte tartışılmakta olan sadece "milletin adı" değil onunla birlikte 'millet' kavramıdır da.

Bu bağlam içinde, Sayın Başbakan, tuttuğunuz yolla "millî birliğe" hizmet edebileceğinizi savunmanız, "boş söz" olmaktan öteye geçemez. Zira, bir bütünü parçalayarak onun birliğine hizmet etmenin ne mantıkta izahı ne de tarihte örneği vardır. Parçalara ayırdığınız toplumu hangi gücün bir arada tutacağını düşünmektесiniz. "Bütün inananlar kardeştir" mi? Amenna. Böyle bir "ideal"e inancım gereği inanırım. Öte yandan Peygamberin hanımı ile damadının bile, O'nun ölümünün ardından karşı karşıya gelen ordularda bulunduğunu da bilirim, mızrakların ucuna Kur'an yaprakları geçirildiğini de.

Aslında biz sizi çözdük Sayın Başbakan; sizin de işbirliği yaptığınız bölücülerin de zoru gerçekte anayasayla falan değil, doğrudan Türk Tarihi'yledir. Bizim kadar siz de iyi biliyorsunuz ki, anayasada kayıt altına alınmış olsa da, devletin adının neden "Türk Devleti", milletin adının neden "Türk Milleti" olduğunun cevabı gerçekte anayasada falan değil, TARİH'tedir. Tarihle uğraşıp durmanızın, milleti ondan soğutmaya çalışmanızın ardında ona kastetme niyetiniz vardır. Ama bunu böyle asabiyye gibi, ırkçılık gibi ucuz işlerle başaramazsınız. Sizin Türk tarihi dışından getirmeye çalıştığınız örneklerle Türk Milliyetçiliğini mahkûm etme uğraşınızın gösterdiği gibi, belli ki sadece Türk Milliyetçiliğine değil, Türk tarihine de yabancısınız. Onun için –anlayasınız diye- tekrar ve tane tane söylüyorum: Bizim tarihimizde "asabiyye" de "mevali" de "şuubiye" de yoktur. Bizim tarihimizde "kast" da "sömürü" de "ırkçılık" da yoktur. Tarihimizden utanacağımızı veya şimdimizi ona bağlamaktan vazgeçeceğimizi düşünüyorsanız, yanılıyorsunuz.

Sayın Başbakan;

Belli tiynetiniz müsait, çok rahat "gömlek" dediğiniz ideolojinizi değiştirebilirsiniz. Gömlek değiştirir gibi anayasayı ve başka şeyleri de değiştirebilirsiniz. Ama değiştiremeyeceğiniz bir şeyin var olduğunu da anlamak

BAŞBAKAN'A AÇIK MEKTUP

Contributed by ulku2

Tuesday, 26 February 2013 14:49 - Last Updated Tuesday, 26 February 2013

zorundasınız. Siz de, Türlük tartışmalarındaki bölücü ortaklarınız da: “Türk” adını devletten de milletten de silemezsiniz, çünkü Tarihi değiştiremezsiniz. Bu, onda ne şekilde anıldığınız görüldüğünde anlaşılacaktır. Bunu siz göremeseniz de “asabeniz” görecektir.

Sayın Başbakan;

Gerçi mektup biter gibi oldu ama henüz ona attığım başlığın hesabını veremedim. Üstüne yattığımı düşünmenizi istemem. İzninizle, 'İrk'ın artık antropolojik bir terim olmaktan çıkıp zoolojinin inhisarına terk edildiği günümüzde, sizin nasıl olup da “ırkçı” olduğunuzu açıklayarak mektubumu sonlandırmak isterim.

Mektubumun başında anlattığım asabiyye özelliklerini taşımanızın dışında, üç ayrı anlamda ırkçısınız Sayın Başbakan. Zaten bu topraklarda başka türlüsü de olmazdı.

1. İrkçılığın yaptığı işlerin önemini abartmakla ırkçısınız: siz düşmanı olduğunuz her şeyi “ırkçılık” olarak yaftalamakla muhtemelen öngörmediğiniz bir iş daha yapmış oldunuz. O her şeyin yarattığı çeşitli etkileri de ırkçılığın iktidarından varsaydınız. Amacınız ona düşmanlığı ifade etmek olsa da -belki de yaptığınız işten kahramanlık payesi çıkartmak için- onu o derece büyüttünüz ki, bu derece reklamını yapmış olmakla “ırkçı” olarak anılmaya hak kazandınız.

2. Türk Milletini çok kültürlü, çok hukuklu, çok parçalı kabile yapısına geri döndürmeye çalışmakla ırkçısınız: oysa insanlık ne bedeller ödeyerek o asabe düzenlerini geride bırakmıştı. İnsanlığın binlerce yıl önce yaşamış olduğu kabile düzenlerine geri dönmenin “çağdaşlık” olduğuna sizi kim ikna etti? Entelektüel kapasitenizi birazcık olsun gösterebilmiş olsaydınız postmodern hülyalara kapılmış olduğunuzu düşünürdüm. Ama belli ki ne sizin ne de ada komşunuzun bu türden hülyaları yok. Egemen bir devlette birden çok hukuk olabileceğine sizi kim ikna etti? Yoksa içinden geldiğiniz geleneğin mirası mı? “Kültür”ün –tanımı gereği- zaten bütün bölgesel farklılıkları içeren genel bir kavram olduğunu kimse size söylemedi mi? Diyarbakırlı Çorumlu’ya Rizeli’nin Aydınli’ya olduğundan daha mı uzaktır? Etnoloji, antropoloji, folklor gibi alanların uzmanları mutfak kültüründen geçiş ritüellerine kadar yaptıkları karşılaştırmalı araştırmaları masanıza koydu da siz bizlerden mi gizlediniz? ‘Dil’in, tek başına bir insan topluluğunu ‘millet’ yapmaya yetmediğini bilmiyor musunuz? UNESCO’nun verilerine göre; bugün, dünyada 7000’e yakın dil konuşulmakta, bunlardan 2500’den fazlası da yok olma evresine girmiş bulunmaktadır. Bunlardan her birini konuşan topluluğu ‘millet’ sayamayacağımız gibi; 2500’den fazla milletin yok olmak üzere olduğunu da söyleyemeyiz. Nitekim; geriye doğru gidildikçe, bu dillerin sayısı daha fazlaydı ve ortadan kalkan dillerin ortadan kalkan milletlere işaret ettiğini söyleyemeyiz. Öte yandan; farklı etnik topluluklar aynı dili konuşabildiği gibi aynı etnik kökenden gelen insanlar da –tarihsel şartlar gereği- farklı dilleri konuşabilmektedir. Bu yönüyle de sadece ayrı bir dil konuşuyor olmak kendi başına ‘millet’ olmanın ölçütü değildir. Amaç sadece siyasi, değil mi? Peki bu siyasi amacın gerçek sahibi kim? Her şeye rağmen bu ‘Millet’i etnik parçalara ayırmakta kararlı mısınız? O halde su katılmamış bir ırkçısınız.

3. Kişisel siyasi hedeflerinize ulaşmak için “ırkçılık” alıp satmakla ırkçısınız: endişe etmeyin, burada sözünü uzatmayacağım. Buradaki kastım sadece “simitçi, kahveci, yoğurtçu”da olduğu gibidir. Olumlu ya da olumsuz ama kesinlikle önemli ve kullanımları toplumsal etki yaratan kavramları Pazar malı gibi özensizce kullandığınız ve “ırkçılık” bunların başta gelenlerinden biri olduğu için ırkçısınız.

O yok saydığınız “Türk Tarihi” vardır ve hiçbir dünyevi iktidarın değiştirmeye gücü yetmez. O adını söyleyemediğiniz “Türk Milleti” vardır ve size bile bağrını açmaya hazırdır; yeter ki nedâmet buyurunuz.

Atila KAYA

MHP GENEL BAŞKAN YARDIMCISI

İstanbul Milletvekili